DECIZIA (UE) 2020/768 A CONSILIULUI

din 9 iunie 2020

de modificare a Deciziei (UE) 2016/915 a Consiliului în ceea ce privește perioada de referință prevăzută pentru măsurarea creșterii emisiilor de CO_2 pentru a se ține seama de consecințele pandemiei de COVID-19 în contextul CORSIA

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) În 2016, în Rezoluția sa A39-3 (denumită în continuare „Rezoluția A39-3”), cea de a 39-a Adunare a Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI), instituită prin Convenția de la Chicago privind aviația civilă internațională (denumită în continuare „convenția”), a decis să elaboreze o măsură globală bazată pe piață pentru a limita emisiile de gaze cu efect de seră generate de aviația internațională la nivelurile acestora din 2020. Poziția Uniunii în ceea ce privește elaborarea și adoptarea mecanismului respectiv, precum și a diverselor sale elemente detaliate a fost stabilită prin Decizia (UE) 2016/915 a Consiliului ([1]).

(2) La 27 iunie 2018, cu ocazia celei de a zecea reuniuni a celei de a 214-a sesiuni, Consiliul OACI a adoptat prima ediție a volumului IV din anexa 16 la convenție: Standardele internaționale și practicile recomandate referitoare la protecția mediului – Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (denumită în continuare „CORSIA”). În conformitate cu Rezoluția A39-3, care a fost înlocuită de Rezoluția A40-19, adoptată de Adunarea OACI în cadrul celei de a 40-a sesiuni a sale (denumită în continuare „Rezoluția A40-19”), acea prima ediție menționată stabilește, printre altele, valorile emisiilor care urmează să fie utilizate pentru calcularea factorilor de creștere (atât factorul de creștere al sectorului, cât și factorii de creștere ai operatorilor de aeronave). Respectivele valori sunt stabilite ca fiind media emisiilor de CO_2 generate de aviația internațională care fac obiectul CORSIA în cursul anilor 2019 și 2020 (la nivel de sector și la nivelul fiecărui operator de aeronave).

(3) Actuala pandemie de COVID-19 va avea drept rezultat o reducere substanțială a emisiilor de CO_2 generate de aviația internațională în 2020. Prin urmare, aceasta va conduce, de asemenea, la utilizarea unor valori CORSIA ale emisiilor, semnificativ mai scăzute, pentru calcularea factorilor de creștere. Cu excepția cazului în care respectivele valori sunt modificate, utilizarea unor astfel de valori CORSIA ale emisiilor, semnificativ mai scăzute, ar putea duce la cerințe de compensare semnificativ mai ridicate, în funcție de rata de reluare a traficului aerian internațional și de evoluția emisiilor de CO_2 generate de traficul aerian internațional.

(4) Este probabil și cu adevărat important ca, în cadrul celei de a 220-a sesiuni din 8-26 iunie 2020, Consiliul OACI să ia o decizie în ceea ce privește modificarea valorilor emisiilor utilizate pentru calcularea factorilor de creștere în temeiul CORSIA, mai exact în ceea ce privește perioada de referință care urmează să fie luată în considerare (denumită în continuare „perioada de referință”).

(5) Orice modificare a Standardelor internaționale și a practicilor recomandate CORSIA ar constitui o decizie luată de un organism creat printr-un acord și producând efecte juridice în înțelesul articolului 218 alineatul (9) din TFUE.

(6) Deși Uniunea și statele sale membre au pledat în mod constant pentru un obiectiv de reducere globală a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de aviația internațională la un nivel care să nu depășească nivelurile din 2020, se pare că, în circumstanțele actuale, o raportare la anul 2019 ca fiind perioada de referință este substitutul bazat pe date reale cel mai apropiat posibil în scopul reflectării obiectivului pe termen lung al OACI de creștere neutră din punctul de vedere al emisiilor de carbon începând cu 2020, astfel cum s-a stabilit în Rezoluția A39-3. În acest context și pentru a se menține un sprijin suficient, pentru a se păstra principalele elementele ale proiectării CORSIA și pe baza informațiilor disponibile în prezent, anul calendaristic 2019 ar trebui să fie acceptat ca perioadă de referință.

([1]) Decizia (UE) 2016/915 a Consiliului din 30 mai 2016 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în ceea ce privește un instrument internațional care urmează să fie elaborat în cadrul organelor OACI și care vizează punerea în aplicare, începând cu 2020, a unei măsuri unice globale bazate pe piață pentru emisiile generate de aviația internațională (JO L 153, 10.6.2016, p. 32).

(7) Alternativa propusă în dezbaterea actuală, și anume stabilirea unor perioade de referință diferite pentru țări diferite, în funcție de nivelul lor de dezvoltare, anul aderării la CORSIA sau de alte criterii, nu ar trebui să fie sprijinită. Aceasta ar încălca principiul nediscriminării, astfel cum este amintit în Rezoluția A40-19, și ar putea pune în pericol existența în continuare a CORSIA în forma sa actuală.

(8) Prin urmare, Decizia (UE) 2016/915 ar trebui modificată, astfel încât să permită Uniunii și statelor sale membre să accepte anul calendaristic 2019 ca perioadă de referință.

(9) Principiul unei revizuiri periodice ar trebui să se aplice în continuare. În acest context, ar trebui amintit faptul că Rezoluția A40-19 prevede o revizuire a CORSIA din trei în trei ani. Prima revizuire urmează să aibă loc în 2022. Relevanța unui astfel de revizuiri în ceea ce privește valorile emisiilor utilizate pentru calcularea factorilor de creștere sporește pe măsură ce acest sector are nevoie de mai mult timp pentru a atinge nivelul de trafic și de emisii conexe anterior crizei. În cazul unei redresări lente a sectorului aviației, este probabil ca, în timpul fazei-pilot a CORSIA (2021-2023), un nivel de referință al emisiilor din 2019 să nu ducă la nicio cerință de compensare sau să ducă doar la cerințe minime. Relevanța unei astfel de revizuiri este subliniată de necesitatea de a asigura coerența cu un obiectiv indicativ pe termen lung de reducere a emisiilor de CO_2, în concordanță cu obiectivele în materie de temperatură ale Acordului de la Paris, care va fi luat în considerare de către Adunarea OACI. O astfel de revizuire ar putea include, dacă este cazul, definiția perioadei de referință.

(10) În conformitate cu articolul 28b alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), în termen de 12 luni de la adoptarea de către OACI a instrumentelor relevante și înainte ca măsura globală bazată pe piață să devină operațională, Comisia ar trebui să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport în care să examineze modalități pentru ca aceste instrumente să fie puse în aplicare în dreptul Uniunii prin intermediul unei revizuiri a directivei menționate și ar trebui să prezinte o propunere de punere în aplicare a CORSIA, după caz, care să fie în concordanță cu asigurarea contribuției aviației la angajamentul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii pentru 2030,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În anexa la Decizia (UE) 2016/915, după a doua liniuță se introduce următoarea liniuță:

„— în vederea luării în considerare a impactului pandemiei de COVID-19 asupra emisiilor din 2020, Uniunea acceptă să fie modificate valorile emisiilor care urmează să fie utilizate pentru calcularea factorilor de creștere stabilite în CORSIA, astfel încât să se raporteze la nivelurile de emisii din 2019.”

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 9 iunie 2020.

Pentru Consiliu
Președintele
A. METELKO-ZGOMBIĆ

([2]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).